

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **P.**, so sídlom v Ž., proti odporcovi **J. K.**, bytom v Ž., v dovolacom konaní zastúpený JUDr. J. Ď., advokátom so sídlom v Ž., **o zaplatenie 13.973,79 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 7C 171/2001, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 19. novembra 2009 sp.zn. 10C 110/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 18.februára 2009 č.k. 7C/171/2001-64 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 13.436,03 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie sumy 573,75 eur návrh navrhovateľa zamietol. Zároveň rozhodol, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že 13. júna 2000 navrhovateľ ako zhotoviteľ a odporca (objednávateľ) uzatvorili zmluvu o dielo, predmetom ktorej podľa článku II. bola realizácia prác podľa projektovej dokumentácie objednávateľa, na novostavbe rodinného domu P. na parcele č. KN X. Cena za dielo bola stanovená v článku III. sumou 3.797.102,- Sk. Podľa článku IV. termín zahájenia diela bol 3. júl 2000, termín ukončenia 20. december 2000. V článku VI. zmluvy si účastníci dohodli fakturáciu a platby tak, že vykonané stavebné práce budú fakturované mesačne podľa skutočne vykonaných objemov prác na podklade súpisu vykonaných prác a OR. Listom zo dňa 4. októbra 2000 odporca odstúpil od zmluvy pre neplnenie jej ustanovení zo strany zhotoviteľa, súčasne požiadal navrhovateľa - zhotoviteľa o ukončenie prác a vypratanie staveniska. Navrhovateľ odstúpenie odporcu od zmluvy akceptoval. Prijal záver, že odstúpením od zmluvy ako právny

následok prichádza vysporiadanie v zmysle § 642 ods.1 Občianskeho zákonníka, na základe ktorého odporcovi vznikla povinnosť navrhovateľovi zaplatiť sumu pripadajúcu na práce už vykonané (do doby odstúpenia od zmluvy). O objektívnosti odborného posudku, vypracovaného Ing. B. O., nemal žiadne pochybnosti a na tomto základe dospel k záveru, že navrhovateľ preukázal rozsah a cenu vykonaných prác vo výške 724 744,- Sk a po odpočítaní zaplatených faktúr odporcom vo výške 320 000,- Sk, zostáva k úhrade 404 774,- Sk (13 436,03 eur). Rozhodnutie o trovách konania vyhradil podľa § 151 ods.1 O.s.p. na samostatné konanie.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Žiline ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 19. novembra 2009 sp.zn. 10Co 110/2009 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 13 436,03 eur; výroku rozsudku, v ktorom návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 573,75 eur zamietol, sa nedotkol. Odvolací súd preskúmaním spisu zistil, že okresný súd v prejednávanej veci riadne zistil skutkový stav, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy hodnotil v súlade s ustanovením § 132 a nasl. O.s.p. a z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. V celom rozsahu sa stotožnil aj s písomným odôvodnením napadnutého rozsudku. Má za to, že odporca v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení o tom, že práce boli navrhovateľom vykonané nekvalitne, resp. niektoré, ktoré boli účtované neboli vykonané vôbec, keďže znalecké dokazovanie nariadené súdom na návrh odporcu, nebolo možné vykonať. Nebolo totiž možné zistiť stav, v ktorom sa nachádzala predmetná stavba v čase odstúpenia od zmluvy na strane objednávateľa. Iný relevantný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení odporca nepredložil a jeho ďalšie procesné návrhy na vykonanie dokazovania vzhľadom na to, že všetky stavebné konštrukcie, ktoré sú predmetom sporu, sú zakryté a nemerateľné, neboli dôkazmi, ktoré by mohli mať právnu relevanciu pre posúdenie veci.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie odporca. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu a tiež aj súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, zároveň navrhuje aby bolo súdom vo veci nariadené znalecké dokazovanie, vypočutie svedkov na základe ktorého by došlo k objektívnemu zisteniu stavu veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods.1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolanie odporcu smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu.

V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Osobitne však treba zdôrazniť, že v zmysle § 238 ods. 4 O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva, alebo o osvojení.

V preskúmvanej veci podmienky prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p. splnené neboli, lebo dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, pričom odvolací súd vo výroku nerozhodol o prípustnosti dovolania a iné dôvody prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p. neboli dané.

Z obsahu spisu vyplýva, že dovolateľ namieta neprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods.2 písm. c/ O.s.p.) a to len vo všeobecnej rovine. K tomu treba poznamenať, že táto námietka účastníka konania, ktorou vytýka odvolaciemu súdu omyl pri aplikácii práva sama o sebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných

vád uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatku návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Uvedené zákonné ustanovenie totiž pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu dovolacieho súdu (t.j. rozsudku a uzneseniu), ak konanie v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p..

Existencia väd uvedených pod písm. a/ až g/ dovolacím súdom nebola v konaní zistená a dovolateľ tieto vady ani nenamietal.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie odporcu smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 238 O.s.p. prípustné nie je; keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.). Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

Navrhovateľ v dovolacom konaní mal úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 224 ods. 1, § 142 ods.1 a § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.). navrhovateľovi však v dovolacom konaní žiadne trovy konania nevznikli, preto mu neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 23. marca 2011

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta